

[Otto Mørch]

skulle være tanker fremme om at beskytte Limfjordskysterne vest for Nibe for henvend 75 mill. kr. Et sådant forslag synes umiddelbart lidet forståeligt, og man må spørge, hvilke lønsomhedsberegninger der mon ligger til grund for sådanne tanker. Da folketinget i 1970 drøftede Thyborønlovens ophævelse, var opfattelsen den, at værdien af de lavtliggende arealer langs Limfjorden, der kunne blive udsat for oversvømmelse, var forholdsvis ringe. Der er vel nok siden da bygget nogle sommerhuse langs kysterne, men det kan nu engang, som ministeren i relation til Vestkysten også var inde på det, ikke være sådan, at det offentlige skal betale i den slags situationer.

Jeg læste med stor interesse i Jyllands-Posten i søndags en artikel om kystsikringsproblemerne, og Jyllands-Posten afrundede denne artikel med at skrive følgende:

»Lukker ministeren op for godteposen, så vil mange kommuner og grundejere udsætte ministeren for en orkan på vindstyrke 12« – selv om ministeren er både stor og stærk, kan det alligevel være ubehageligt – »for også at få penge til kystsikring.«

Jeg er helt enig med Jyllands-Posten i denne vurdering, og det tror jeg også at ministeren er.

Jeg ser således ikke tilstrækkelig begrundelse for, at staten skulle engagere sig økonomisk i sådanne tilfælde. Hertil kommer imidlertid en rent nøgtern vurdering. Selv om man må få det indtryk, at der blandt partierne i det høje ting vil kunne samles bred tilslutning til en forøget indsats til sikring af Vestkysten, er det min og mit partis opfattelse, at fremskaffelsen af de konkrete bevillinger nok skal skabe problemer. Med andre ord: de penge, staten kan afse til dette formål, er der rigeligt behov for på den jyske vestkyst.

Nu er det jo alligevel i de senere år sket, at staten er trådt hjælpende til med tilskud i situationer, hvor omfattende ødelæggelser af diger i de indre farvande er forårsaget ved stormflod eller ved stormflodslignende hændelser. Jeg går ud fra, at ministeren ikke mener, at man i fremtiden fra statens side skal stille sig afvisende, hvis begivenheder af denne art indtræffer. Jeg er naturligvis helt opmærksom på, at noget sådant må hvile på en rent konkret overvejelse, men jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte, at det ik-

ke er ministerens tanke at afskaffe mulighederne for noget sådant.

Til ministerens indlæg har jeg i øvrigt ikke mange bemærkninger; jeg kan i det hele tilslutte mig det tidsmæssige og indholdsmæssige i ministerens program, men jeg vil dog gøre et par bemærkninger om enkelte punkter.

For det første om finansieringsspørgsmålet. Jeg finder det absolut begrundet, at amtskommuner og kommuner må tage deres del af udgifterne ved disse foranstaltninger, hvis man finder, at det offentlige bør inddrages. I visse situationer må det også være rimeligt at lade grundejerne bidrage. Et eksempel herpå kunne jeg tænke mig er et sommerhusområde, som får nytte af foranstaltninger, det offentlige ønsker gennemført, fordi langt større interesser også står på spil. Fordi det offentlige træder til, er det jo ingen nødvendighed, at grundejerne fritages helt.

At lokale og regionale myndigheder er økonomisk medansvarlige, finder jeg som sagt i sig selv velbegrundet, men dette medansvar er også vigtigt for at modvirke et konstant pres på statskassen. Synet på, hvilken kystnedbrydning der kan tolereres, og hvor kostbare foranstaltninger det kan være begrundet at bringe til udførelse, vil i høj grad påvirkes af, hvorvidt man selv skal være med til at betale. Et økonomisk medansvar er en fortrinlig regulator for størrelsen af de krav, man gør sig til talsmand for.

Det var også den linie, den daværende regering i 1974 fandt burde søges gennemført, når der til sin tid skulle tages stilling til, hvilke foranstaltninger der bør bringes til udførelse på den jyske vestkyst. Og vel at mærke: denne linje vandt tilsyneladende tilslutning i finansudvalget.

Det andet punkt, jeg vil opholde mig ved, er investeringstakten. I denne henseende må jeg mene, at det samlede program for Vestkystens sikring, som ministeren just ridsede op, er vel disponeret. Vi har i den sidste femårsperiode koncentreret kræfterne om Sydvestjylland, med en statsinvestering på omkring 140 mill. kr. Samtidig har kystinspektoret udarbejdet de 3 rapporter for strækningen Lodbjerg-Nymindegab, således at man i løbet af 1981 kan fastlægge et program for de nærmeste års aktiviteter på denne strækning samt antagelig ved Lønstrup og Skagen. Jeg finder det rent bevillingsmæssigt heldigt,